Dosarul nr. 5r-72/2026
PIGD 4-26026805-15-4-04032026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

27 mai 2026 **municipiul Cahul**

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Cristina Daniliuc
Grefier Alvina Rusu
Cu participarea:
Agentului constatator Constantin Craiu
Contravenientului Gheorghe Gîsca
Apărătorului Zinaida Gîrneț

examinând în şedinţă de judecată publică, contestația contravenientului Gheorghe Gîsca, împotriva procesului–verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare nr. MAI06 977883 din 24.01.2026 învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 224 alin. (1) și art. 228 alin. (3) Cod contravențional,

c o n s t a t ă :

La data de 24.01.2026, de către agentul constatator din cadrul Direcției Patrulare Sud a Inspectoratului Național de Securitate Publică, Constantin Craiu, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 977883, în baza art. 224 alin. (1) și art. 228 alin. (3) din Codul contravențional, în privința lui Gheorghe Gîsca.

Potrivit procesului-verbal, la data de 24.01.2026, ora 14:02, Gheorghe Gîsca conducea mijlocul de transport de model „*****ML”, cu numărul de înmatriculare „*****”, care nu avea amplasată oglinda periscopică, contrar prevederilor pct. 104 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere. Totodată, s-a reținut că au fost ignorate prevederile pct. 122 subpct. (5) din Regulamentul circulației rutiere, potrivit cărora este interzisă exploatarea vehiculelor în cazul existenței unor devieri de la normativele tehnice privind roțile și anvelopele.

Acțiunile lui Gheorghe Gîsca au fost încadrate în prevederile art. 224 alin. (1) și art. 228 alin. (3) din Codul contravențional, reținându-se că acesta a încălcat prevederile pct. 104 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere. Totodată, s-a constatat ignorarea

prevederilor pct. 122 subpct. (5) din Regulamentul circulației rutiere, potrivit cărora este interzisă exploatarea vehiculelor în cazul existenței unor devieri de la normativele tehnice privind roțile și anvelopele.

Prin decizia de sancționare, lui Gheorghe Gîsca i-a fost aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 39 unități convenționale, echivalentul sumei de 1 950 lei, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție MAI06 977883 din data 24.01.2026 în baza art. 224 alin. (1) și art. 228 alin. (3) Cod contravenţional şi decizia de sancţionare, Gheorghe Gîsca a depus contestație, solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei contravenţiei.

În motivarea contestației, Gheorghe Gîsca a invocat că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în mod ilegal de către agentul constatator, întrucât, la data de 24.01.2026, în momentul stopării sale în trafic, acesta nu ar fi încălcat prevederile Regulamentului circulației rutiere.

Contestatorul a susținut că a comunicat agentului constatator faptul că, în situația sa, nu era necesară montarea oglinzii periscopice, deoarece automobilul era echipat cu convertori pentru faruri, destinați redirecționării fasciculului luminos pentru circulația pe partea dreaptă a carosabilului, circumstanță care, în opinia sa, corespundea excepțiilor prevăzute pentru vehiculele ce permit adaptarea manuală și/sau automată a modului de direcționare a farurilor.

Totodată, Gheorghe Gîsca a indicat că starea carosabilului era uscată și nu impunea echiparea automobilului cu anvelope de iarnă, însă, în pofida explicațiilor oferite, agentul constatator ar fi refuzat să țină cont de acestea.

În continuare, contestatorul a relevat că agentul constatator a întocmit procesul-verbal fără a face trimitere la vreun mijloc de probă pertinent și concludent și cu ignorarea principiului prezumției nevinovăției, garantat atât de legislația națională, cât și de normele internaționale.

În continuarea motivării contestației, Gheorghe Gîsca a invocat lipsa faptului contravenției prevăzute de art. 224 alin. (1) din Codul contravențional, susținând că, la data de 24.01.2026, nu exista obligația legală de echipare a automobilului cu anvelope de iarnă, întrucât carosabilul nu era acoperit cu gheață, polei sau zăpadă.

În susținerea poziției sale, contestatorul a făcut trimitere la prevederile pct. 122 subpct. (5) din Regulamentul circulației rutiere, potrivit cărora utilizarea anvelopelor de iarnă este obligatorie doar în condițiile existenței gheții, poleiului sau zăpezii pe carosabil.

Totodată, acesta a relevat că procesul-verbal contestat nu conține mențiuni referitoare la existența gheții, poleiului ori zăpezii pe partea carosabilă, nu descrie condițiile meteorologice și nu indică administrarea vreunui mijloc de probă, precum imagini foto, înregistrări video sau alte constatări obiective care să confirme existența circumstanțelor invocate de agentul constatator. În opinia contestatorului, simpla raportare la perioada calendaristică nu poate constitui, prin ea însăși, temei legal pentru atragerea la răspundere contravențională.

De asemenea, Gheorghe Gîsca a invocat prevederile pct. 104 din Regulamentul circulației rutiere, potrivit cărora este interzisă circulația pe drumurile publice a vehiculelor cu volanul amplasat pe partea dreaptă a axei longitudinale, cu excepția vehiculelor aflate în trafic internațional, dacă acestea nu îndeplinesc cumulativ anumite condiții tehnice, și anume: a) să fie echipate cu oglinzi speciale periscopice, care să asigure o vizibilitate mai bună în partea stângă; b) să fie echipate cu convertori pentru faruri, care să redirecționeze lumina farurilor pentru circulația pe partea dreaptă a carosabilului, cu excepția vehiculelor care permit adaptarea manuală și/sau automată a modului de direcționare a farurilor.

Raportând situația de fapt la prevederile menționate, contestatorul a susținut că noțiunea de „cumulativ” presupune existența simultană a tuturor condițiilor prevăzute de norma legală, și nu aplicarea lor alternativă, astfel cum ar fi interpretat agentul constatator. În acest sens, Gheorghe Gîsca a arătat că interdicția de circulație devine incidentă doar în cazul în care vehiculul nu întrunește concomitent toate cerințele prevăzute la lit. a) și lit. b) ale pct. 104 din Regulamentul circulației rutiere.

Prin urmare, contestatorul a susținut că, în condițiile în care automobilul său era echipat cu convertori pentru faruri adaptați circulației pe partea dreaptă a carosabilului, nu poate fi reținută întrunirea cumulativă a condițiilor necesare pentru aplicarea interdicției prevăzute de norma respectivă.

În continuarea motivelor de contestație, Gheorghe Gîsca a susținut că agentul constatator a reținut în mod selectiv doar lipsa oglinzii periscopice, fără a verifica în mod cumulativ toate condițiile prevăzute de norma legală, respectiv fără a constata dacă farurile vehiculului erau sau nu adaptate corespunzător. În acest sens, contestatorul a arătat că neanalizarea integrală a ipotezei normei juridice conduce la concluzia inexistenței faptului contravențional, întrucât lipsa unei singure condiții nu poate atrage, în mod automat, incidența interdicției de circulație.

Totodată, Gheorghe Gîsca a invocat că invocarea de către agentul constatator a pct. 104 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere nu este suficientă, întrucât norma nu instituie o obligație generală, expresă și necondiționată de montare a oglinzii periscopice, nefiind indicate standarde tehnice concrete sau norme de omologare aplicabile. Contestatorul a relevat că autovehiculul său era înmatriculat și admis în circulație, fără a avea instituite restricții legale de exploatare, astfel încât, în lipsa unei interdicții exprese, nu poate fi reținută existența faptei contravenționale.

De asemenea, Gheorghe Gîsca a invocat lipsa probelor administrate în cauză, arătând că, în conformitate cu art. 382 din Codul contravențional, sarcina probațiunii revine agentului constatator. În speță, nu au fost prezentate fotografii, înregistrări video, expertize tehnice sau declarații ale martorilor asistenți, procesul-verbal fiind întemeiat exclusiv pe aprecieri subiective, aspect ce ar contraveni exigențelor legale privind administrarea probatoriului.

În același timp, contestatorul a susținut existența unor motive de nulitate a procesului-verbal contravențional, întrucât acesta ar conține o descriere vagă și incompletă a faptei, contrar prevederilor art. 443 alin. (1) lit. b) din Codul contravențional. S-a arătat că actul contestat nu individualizează în mod clar

circumstanțele de fapt, nu precizează temeiul factual concret și nu evidențiază pericolul social al pretinsei fapte, ceea ce atrage nulitatea absolută a acestuia.

Totodată, Gheorghe Gîsca a invocat și încadrarea juridică eronată a faptei în baza art. 228 alin. (3) din Codul contravențional, arătând că norma respectivă presupune existența unei încălcări demonstrate a cerințelor tehnice, iar nu simple presupuneri ale agentului constatator. În lipsa unor probe concludente, încadrarea juridică apare ca fiind nelegală și neîntemeiată.

În fine, contestatorul a invocat încălcarea dreptului la apărare, prevăzut de art. 34 și art. 443 din Codul contravențional, susținând că nu i-au fost explicate în mod efectiv drepturile procesuale, că nu i-a fost oferită posibilitatea reală de a formula obiecții, iar obiecțiile sale nu au fost reflectate fidel în conținutul procesului-verbal, aspecte care, în opinia sa, constituie vicii esențiale de procedură ce afectează legalitatea actului contestat.

În continuarea motivelor de contestație, Gheorghe Gîsca a invocat că art. 224 alin. (1) din Codul contravențional prevede sancționarea circulației pe drumuri cu structură rutieră capitală a vehiculelor neechipate corespunzător, inclusiv în situația în care acestea nu respectă cerințele tehnice prevăzute de normele în vigoare, iar art. 228 alin. (3) din același act normativ sancționează exploatarea vehiculelor cu volanul amplasat pe partea dreaptă a axei longitudinale, dacă acestea nu corespund cerințelor Regulamentului circulației rutiere.

Contestatorul a susținut că, în speță, nu a fost săvârșită nicio faptă contravențională, întrucât nu au fost încălcate regulile de circulație rutieră, iar sancțiunea aplicată depășește limitele prevăzute de art. 224 alin. (1) și art. 228 alin. (3) din Codul contravențional, fiind dispusă cu nerespectarea prevederilor art. 44 din același cod.

Totodată, Gheorghe Gîsca a invocat că, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, agentului constatator îi revenea obligația de a respecta exigențele esențiale privind legalitatea și calitatea acestui act procedural, astfel încât acesta să fie redactat clar, coerent și lipsit de ambiguități, fără a lăsa loc de interpretări sau incertitudini. În acest sens, contestatorul a susținut că procesul-verbal contestat nu îndeplinește aceste cerințe, întrucât nu conține indicii calificative, nu descrie complet circumstanțele cauzei și nu individualizează consecințele juridice ale pretinsei fapte, elemente considerate obligatorii pentru valabilitatea actului.

În continuarea motivelor de contestație, Gheorghe Gîsca a invocat jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în special cauza Anghel vs. România, prin care s-a reținut că prezumția de legalitate și de veridicitate a procesului-verbal contravențional nu poate avea un caracter absolut, întrucât ar plasa persoana acuzată într-o poziție dezavantajoasă în raport cu agentul statului, fiind astfel afectat principiul egalității armelor în procesul contravențional.

Contestatorul a mai invocat prevederile art. 425 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit cărora probele reprezintă elemente de fapt obținute în modul stabilit de lege, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la stabilirea vinovăției și la clarificarea tuturor circumstanțelor relevante pentru justa soluționare a cauzei.

Totodată, Gheorghe Gîsca a făcut trimitere la art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, potrivit căruia procesul contravențional încetează în situația în care nu se constată existența faptei contravenționale. În acest context, acesta a subliniat că unul dintre garanțiile fundamentale ale procedurii contravenționale îl constituie prezumția de nevinovăție, consacrată de art. 375 alin. (1) din același cod, conform căreia persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții nu este obligată să-și dovedească nevinovăția, având însă dreptul de a combate probele administrate în sarcina sa.

De asemenea, contestatorul a invocat prevederile art. 5 alin. (1) și (2) din Codul contravențional, potrivit cărora nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții și nici sancționat contravențional decât în condițiile legii, fiind interzisă interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea legii prin analogie. În același sens, s-a arătat că persoana poate fi sancționată exclusiv pentru contravenția în privința căreia vinovăția sa a fost dovedită, cu respectarea strictă a normelor procedurale și materiale prevăzute de legislația contravențională.

În lumina celor expuse, Gheorghe Gîsca a solicitat admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei din 24.01.2026, emise în privința sa, precum și încetarea procesului contravențional pornit în temeiul art. 224 alin. (1) și art. 228 alin. (3) din Codul contravențional al Republicii Moldova, pe motivul inexistenței faptului contravențional.

Agentul constatator, Constantin Craiu, în ședința de judecată, a solicitat respingerea contestației ca fiind neîntemeiată. Acesta a susținut integral procesul-verbal întocmit, precum și probele anexate la acesta.

În ședința de judecată contravenientul Gheorghe Gîsca, a solicitat admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei din 24.01.2026, emise în privința sa, precum și încetarea procesului contravențional pornit în temeiul art. 224 alin. (1) și art. 228 alin. (3) din Codul contravențional al Republicii Moldova, pe motivul inexistenței faptului contravențional.

În ședința de judecată apărătorul contravenientului Gheorghe Gîsca, avocatul Gîrneț Zinaida, a solicitat admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei din 24.01.2026, emise în privința sa, precum și încetarea procesului contravențional pornit în temeiul art. 224 alin. (1) și art. 228 alin. (3) din Codul contravențional al Republicii Moldova, pe motivul inexistenței faptului contravențional.

Audiind agentul constatator, contravenientul, studiind materialele cauzei contravenționale, instanța de judecată concluzionează de a respinge contestația depusă de Gheorghe Gîsca, ca fiind neîntemeiată, reieșind din următoarele considerente.

În sensul art. 395 Cod contravențional, 1) toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de prezentul cod competenţei unor alte organe, precum şi: a) cauzele contravenţionale în privinţa minorilor; b) cauzele contravenţionale prevăzute la art.61, 63-66, 316-3181, 320, 336; b1) cauzele contravenţionale în cadrul cărora au fost dispuse măsurile procesuale de constrîngere prevăzute la art.432 lit.a) şi e); c) cauzele contravenţionale în care agentul constatator, procurorul propun aplicarea unei sancţiuni dintre cele care urmează: - privarea de dreptul de a desfăşura o anumită activitate; -

privarea de dreptul de a deţine anumite funcţii; - privarea de dreptul special; - munca neremunerată în folosul comunităţii; - arestul contravenţional; d) cauzele contravenţionale în care agentul constatator, procurorul propun aplicarea unei măsuri de siguranţă dintre cele care urmează: - expulzarea; - demolarea construcţiei neautorizate şi defrişarea arborilor şi arbuştilor; - confiscarea specială; – ridicarea provizorie a permisului de conducere a vehiculelor; – suspendarea dreptului de a conduce vehicule/ridicarea provizorie a permisului de conducere a vehiculului; 2) contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, procurorului. (1^1) Contestaţia împotriva deciziei în cauza contravenţională se examinează de către instanţa de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia ori de către instanţa de la locul unde îşi are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art.394 alin.(11). Contestaţia împotriva deciziei în cauza contravenţională prevăzută în capitolul XIII din cartea întâi se examinează de către instanţa de judecată în a cărei raze teritorială a fost săvârşită contravenţia. (2) Instanţa de judecată este competentă să aplice măsuri de siguranţă şi amendă judiciară. (3) Instanţa de recurs judecă recursul pronunțând-se prin decizie.

Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanța de la locul unde își are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute art. 394 alin. (1^1) Cod contravențional.

Potrivit art. 448 alin. (1) al Codului contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447^1 alin.(8).

Conform art. 458 alin. (1) Cod contravențional, (1) Examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Instanța de judecată relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de

nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligaţiunea instanţei judecătoreşti de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerinţelor acţiunii, precum şi, argumentelor invocate de către părţi întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999). În cazul în care instanţa de judecată se abţine de a da un răspuns special şi explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părţii care a formulat-o posibilitatea de a şti dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994).

Conform prevederilor art.8 alin.(2) Cod contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârșit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

În temeiul prevederilor art. 10 Cod contravențional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Normele consacrate ale art. 374 alin.(2) - (3) Cod contravențional, (2) procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvîrşirea contravenţiei. (3) Procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 375 Cod contravențional, (1) persoana acuzată de săvârșirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârșirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

În corespundere cu prevederile art.440 alin. (1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod contravenţional, (1) procesul-verbal cu

privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În accepțiunea art. 425 Cod contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

(2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico - ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate şi prezentate ca documentaţie pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentaţiei respective într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

(3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

(4) Nici o probă nu are valoare prestabilită.

(5) Sânt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.(6) Nu pot fi admise ca probe datele care au fost obţinute:a) prin violenţă, ameninţări sau prin alte mijloace de constrângere;b) prin metode ce contravin prevederilor ştiinţifice;c) prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător.

(6^1) În cazul contravenţiilor date în competenţa organelor de control de stat al activităţii de întreprinzător şi cea a organelor Ministerului Afacerilor Interne nu se permite ridicarea de obiecte, documente, dispozitive de stocare a datelor dacă ridicarea acestora stopează activitatea economică a persoanei. În cazul dat se purcede la efectuarea de copii şi de înregistrări electronice, foto sau video de pe documente şi dispozitive de stocare a datelor, pot fi inspectate, măsurate sau prelevate mostre din acestea, care constituie mijloc material de probă.

(6^2) Copiile realizate pe suport de hârtie, în formă electronică ori prin convertirea documentaţiei într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cele semnate cu semnătură electronică simplă, se efectuează cu ajutorul mijloacelor tehnice şi al procedurilor corespunzătoare, de natură să asigure integritatea informaţiilor, de către un specialist care activează în cadrul organelor de drept sau, după caz, din afara acestora.

(6^3) În cazul prevăzut la alin.(6^1), când este imposibilă efectuarea copiilor şi a înregistrărilor electronice, foto sau video de pe documente şi dispozitive de stocare a datelor ori posesorul acestora nu permite sau obstrucţionează efectuarea acestor acţiuni,

agentul constatator le ridică în scopul efectuării copiilor şi înregistrărilor electronice, foto sau video, stocării datelor, inspectării, măsurării sau prelevării de mostre, indicând în procesul-verbal întocmit elementele de individualizare a fiecărui obiect, document sau dispozitiv de stocare a datelor. Obiectele, documentele sau dispozitivele de stocare a datelor se restituie de către agentul constatator sau de autoritatea competentă de soluţionarea cauzei contravenţionale în cel mai scurt timp posibil, dar nu mai tîrziu de 3 zile lucrătoare din momentul ridicării acestora.

(6[4]) Informaţiile şi elementele de fapt constatate şi documentate în cadrul controlului de stat, desfăşurat în conformitate cu Legea nr.131/2012 privind controlul de stat, pot fi administrate în calitate de probe în conformitate cu prezentul cod.

(7) Procesului contravenţional, în partea ce ţine de declaraţii, se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.

Instanța de judecată prin prisma prevederilor ce guvernează speța dedusă judecății remarcă, că scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

În speță s-a constatat că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 977883 din 24.01.2026, cet. Gheorghe Gîsca a fost sancţionat cu amendă în mărime de 39 unităţi convenţionale, în baza art. 224 alin. (1) și art. 228 alin. (3) din Codul contravenţional, reţinându-se că aceasta, la data de 24.01.2026, ora 14:02, conducea mijlocul de transport de model „*****ML”, cu numărul de înmatriculare „*****”, care nu avea amplasată oglinda periscopică, contrar prevederilor pct. 104 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere. Totodată, s-a reținut că au fost ignorate prevederile pct. 122 subpct. (5) din Regulamentul circulației rutiere, potrivit cărora este interzisă exploatarea vehiculelor în cazul existenței unor devieri de la normativele tehnice privind roțile și anvelopele.

Instanța reține că contestația împotriva deciziei de sancționare, inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI06 977883 din 24.01.2026, a fost depusă de petiționar la data de 11.02.2026, ulterior recepționării procesului-verbal și a deciziei de sancționare la data de 10.02.2026, fapt confirmat prin cotorul scrisorii recomandate cu aviz, fiind înregistrată cu nr. de intrare 29, în interiorul termenului de 15 zile prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

Prin urmare, raportat la data comunicării actului contravențional, instanța constată că contestația depusă la 11.02.2026 a fost formulată în interiorul termenului legal de 15 zile, fiind exercitat dreptul de acces la justiție în mod legal și în termen.

Astfel, lui Gheorghe Gîsca i se impută săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 224 alin. (1) din Codul contravențional, care stabilește că circulația pe drumuri cu structură rutieră capitală a vehiculelor cu șenile, a vehiculelor echipate cu pneuri utilate cu crampoane (în lipsa pe suprafața carosabilului a zăpezii, gheții sau poleiului, cu excepția cazurilor în care se atestă o diferență esențială a condițiilor meteo pe întreg teritoriul Republicii Moldova), a vehiculelor cu tracțiune animală, precum și a celor

neechipate corespunzător, care transportă încărcături neacoperite cu prelată, a căror scurgere provoacă poluarea învelișului rutier, a terenurilor adiacente drumurilor sau încetinirea circulației rutiere, se sancționează cu amendă de la 18 la 30 de unități convenționale aplicată persoanei fizice, iar în cazul persoanei juridice cu amendă de la 90 la 120 de unități convenționale.

De asemenea, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție, Gheorghe Gîsca este învinuit de săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 228 alin. (3) din Codul contravențional, care stabilește că exploatarea vehiculelor cu volanul amplasat pe partea dreaptă a axei longitudinale, dacă acestea nu corespund cerințelor prevăzute în Regulamentul circulației rutiere, cu excepția vehiculelor aflate în traficul internațional, se sancționează cu amendă de la 9 la 15 unități convenționale, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

Potrivit pct. 122 subpct. (5) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009 (în vigoare din 15.07.2009), este interzisă exploatarea vehiculelor în cazurile în care sunt depistate devieri de la normativele tehnice și ecologice privind roțile și pneurile, inclusiv în următoarele situații:

a) înălțimea reziduală a profilului benzii de rulare a pneurilor este sub limitele admise, și anume: pentru autoturisme mai mică de 1,6 mm, pentru autobuze 2,0 mm, pentru autocamioane 1,0 mm, iar pentru motociclete și ciclomotoare 0,8 mm; pentru remorci se aplică aceleași limite ca și pentru vehiculul tractor;

b) pneurile prezintă deteriorări, inclusiv tăieturi sau rupturi ale cordului, exfolierea carcasei, a benzii de rulare sau a flancurilor;

c) pneurile nu corespund, prin dimensiuni sau sarcină admisibilă, modelului vehiculului;

d) pe aceeași axă sunt montate pneuri de dimensiuni, destinație sau construcție diferită (radială sau diagonală, cu sau fără cameră), cu modele diferite ale profilului benzii de rulare, precum și combinații de anvelope cu crampoane și fără crampoane, noi și reșapate, de vară și de iarnă;

e) în condițiile existenței pe carosabil a zăpezii, gheții sau poleiului, vehiculele nu sunt echipate corespunzător cu anvelope marcate „M+S”, „M.S.” sau „M&S”, ori cu simbolul iernii, iar în cazul vehiculelor de mare tonaj, în lipsa acestor dotări, nu sunt montate lanțuri antiderapante; totodată, în lipsa zăpezii, gheții sau poleiului, este interzisă exploatarea vehiculelor echipate cu pneuri cu crampoane, cu excepția situațiilor în care există diferențe esențiale ale condițiilor meteorologice pe teritoriul Republicii Moldova;

f) la axa din față a autobuzelor sau autoturismelor sunt montate pneuri cu profil reșapat.

Aceste prevederi constituie normele tehnice invocate în legătură cu exploatarea necorespunzătoare a pneurilor și roților vehiculului.

De asemenea, potrivit pct. 104 din același Regulament, conducătorii vehiculelor aflate în trafic internațional sunt obligați să confirme achitarea taxei pentru folosirea drumurilor în conformitate cu legislația fiscală. Totodată, este interzisă circulația pe drumurile publice a vehiculelor care au volanul amplasat pe partea dreaptă a axei longitudinale, cu excepția vehiculelor aflate în trafic internațional, dacă acestea nu

îndeplinesc cumulativ următoarele condiții tehnice:

a) sunt echipate cu oglinzi speciale periscopice, care asigură o vizibilitate mai bună în partea stângă;

b) sunt echipate cu convertori pentru faruri, care să redirecționeze lumina farurilor pentru circulația pe partea dreaptă a părții carosabile în sensul de mers, cu excepția vehiculelor care permit adaptarea manuală și/sau automată a modului de direcționare a farurilor.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție din 24.01.2026, față de Gheorghe Gîsca a fost întocmit procesul-verbal în baza art. 224 alin. (1) și art. 228 alin. (3) din Codul contravențional al Republicii Moldova. Astfel, instanța a constatat certitudinea faptului că, la 24.01.2026, ora 14:02, Gheorghe Gîsca, aflându-se la volanul mijlocului de transport de model „*****ML”, cu numărul de înmatriculare „*****”, s-a deplasat pe drumul public fără a avea amplasată oglinda periscopică, contrar prevederilor pct. 104 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, fiind totodată reținută și pretinsa nerespectare a prevederilor pct. 122 subpct. (5) din același Regulament, referitoare la exploatarea vehiculelor în cazul existenței devierilor de la normativele tehnice privind roțile și pneurile.

Persoana în a cărei privință a fost întocmit procesul contravențional, deși contestă săvârșirea contravenției, nu neagă faptul conducerii mijlocului de transport respectiv la data și ora indicate de agentul constatator. Or, textul legal stabilește în mod expres fapta care constituie contravenție, iar în susținerea poziției sale probatorii, agentul constatator a anexat la materialele cauzei următoarele înscrisuri și mijloace de probă, în vederea dovedirii circumstanțelor reținute:

-procesul-verbal cu privire la contravenție seria MA106 nr. 977883 din 24.01.2026, întocmit de către agentul constatator, subofițer superior al Serviciului patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești din cadrul Direcției Patrulare „Sud” a Inspectoratului Național de Securitate Publică, Constantin Craiu, prin care s-a consemnat că, la data de 24.01.2026, ora 14:02, Gheorghe Gîsca, conducând mijlocul de transport de model „*****ML”, cu numărul de înmatriculare „*****”, ar fi circulat pe drumul public fără a avea echipate anvelope corespunzătoare sezonului de iarnă și fără a avea amplasată oglinda periscopică, contrar prevederilor pct. 104 lit. a) și pct. 122 subpct. (5) din Regulamentul circulației rutiere. Totodată, din conținutul procesului-verbal rezultă că fapta a fost încadrată în temeiul art. 224 alin. (1) și art. 228 alin. (3) din Codul contravențional, fiind aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 39 unități convenționale, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.(fila dosarului 10);

-proba video înregistrată pe disc de model CD-R, cu inscripția Gribineț Alina.(fila dosarului 14).

În acest sens, instanța va respinge ca neîntemeiate susținerile contestatarului referitoare la lipsa faptului contravențional, precum și la pretinsa nelegalitate a procesului-verbal cu privire la contravenție.

Or, potrivit art. 425 alin. (1) din Codul contravențional, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de lege, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la stabilirea vinovăției și la clarificarea tuturor

circumstanțelor relevante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu alin. (2) al aceluiași articol, în calitate de probe sunt admise, inclusiv, procesul-verbal cu privire la contravenție, înregistrările audio-video, fotografiile, înscrisurile și alte mijloace de probă prevăzute de lege.

În speță, instanța reține că procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 977883 din 24.01.2026 constituie un mijloc de probă legal admis, întocmit de către agentul constatator în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în limitele competenței legale, și beneficiază de prezumția de legalitate și veridicitate până la proba contrară.

Mai mult, instanța constată că susținerile contestatorului privind inexistența faptei contravenționale reprezintă simple afirmații declarative, neconfirmate prin probe pertinente și concludente, de natură să răstoarne constatările agentului constatator.

De asemenea, instanța reține că, deși contestatorul a invocat existența unor excepții prevăzute de Regulamentul circulației rutiere, respectiv adaptarea sistemului de iluminare și condițiile privind exploatarea vehiculului, acesta nu a prezentat probe obiective care să confirme îndeplinirea cumulativă a condițiilor invocate.

Sub acest aspect, instanța apreciază că simpla negare a faptei imputate nu este suficientă pentru înlăturarea răspunderii contravenționale, în lipsa unor dovezi certe care să combată constatările din procesul-verbal.

Prin urmare, instanța consideră că materialul probator administrat în cauză este suficient și coroborat în sensul reținerii situației de fapt stabilite de agentul constatator, iar apărările formulate de contestator nu sunt de natură să răstoarne prezumția de legalitate a actului contestat.

În acest sens, instanța reține că fapta imputată lui Gheorghe Gîsca, încadrată de agentul constatator în baza art. 224 alin. (1) din Codul contravențional, este sancționată cu amendă în mărime de la 18 la 30 unități convenționale pentru persoana fizică, în condițiile descrise de norma de incriminare, iar fapta reținută în baza art. 228 alin. (3) din același cod prevede sancțiunea amenzii de la 9 la 15 unități convenționale, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

Totodată, instanța constată că sancțiunea aplicată în cauză, sub formă de amendă în mărime de 39 unități convenționale, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare, se încadrează în limitele prevăzute de norma contravențională, fiind stabilită de către agentul constatator în temeiul dispozițiilor legale incidente speței.

Cu privire la legalitatea procesului-verbal, instanța reține că acesta a fost întocmit cu respectarea dispozițiilor prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, cuprinzând mențiunile obligatorii stabilite de norma legală. Procesul-verbal de contravenție conține datele de identificare ale agentului constatator, ale persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, descrierea faptei imputate, data și ora comiterii pretinsei contravenții, precum și sancțiunea aplicată, fiind semnat de agentul constatator, iar la toate rubricile este aplicată semnătura cu mențiunea “nu sunt deacord”.

Totodată, instanța reține că actul contestat cuprinde o descriere a situației de fapt, prin indicarea conducerii mijlocului de transport de model „*****ML”, cu numărul de înmatriculare „*****”, precum și a pretinsei neconformități privind echiparea vehiculului, cu referire la pct. 104 lit. a) și pct. 122 subpct. (5) din Regulamentul

circulației rutiere. În acest context, instanța apreciază că fapta a fost individualizată sub aspectul elementelor sale esențiale, fiind indicată conduita imputată și încadrarea juridică corespunzătoare. Astfel, instanța constată că procesul-verbal cu privire la contravenție îndeplinește cerințele de formă și conținut prevăzute de lege, nefiind identificate vicii de natură a atrage nulitatea acestuia.

Astfel, cu referire la veridicitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța reține că nu au fost identificate elemente de fapt de natură să atragă nulitatea absolută a acestuia, întocmirea actului fiind realizată cu respectarea cerințelor procedurale prevăzute de lege. În acest sens, instanța apreciază că agentul constatator a respectat rigorile procedurii contravenționale la completarea procesului-verbal, acesta beneficiind de prezumția de legalitate și veridicitate până la proba contrară, prezumție care nu a fost răsturnată în cauză prin probe pertinente și concludente administrate de către contestator.

Situația invocată de apărare, referitoare la pretinsa lipsă a indicării exhaustive a locului săvârșirii contravenției, instanța o apreciază ca fiind neîntemeiată. Or, din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție rezultă în mod suficient și clar locul comiterii faptei, respectiv indicarea localității și a străzii pe care a fost oprit și verificat mijlocul de transport, element care permite individualizarea spațială a pretinsei contravenții și asigură identificarea fără echivoc a circumstanțelor de fapt. În acest context, instanța reține că legea nu impune o descriere excesiv de detaliată a locului săvârșirii faptei, fiind suficientă indicarea elementelor de natură să permită determinarea acestuia, iar eventualele neclarități formale nu sunt de natură să atragă nulitatea procesului-verbal în lipsa unui prejudiciu procedural concret.

Pe de altă parte, instanța reține că persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional se bucură de prezumția de nevinovăție, în temeiul căreia are dreptul de a propune probe în apărare și de a combate situația de fapt reținută de agentul constatator.

Astfel, instanța subliniază că prezumția de legalitate și veridicitate a procesului-verbal cu privire la contravenție, întocmit în baza constatărilor agentului constatator, nu are caracter absolut, ci unul relativ, aceasta putând fi răsturnată prin administrarea unor probe pertinente și concludente în sens contrar.

În speță, instanța constată că veridicitatea celor consemnate în procesul-verbal nu a fost înlăturată prin probe certe, contestatorul limitându-se la simple afirmații privind legalitatea conduitei sale și la interpretări proprii ale prevederilor Regulamentului circulației rutiere, fără a prezenta mijloace de probă obiective de natură să răstoarne constatările agentului constatator.

Or, apărarea care invocă netemeinicia procesului-verbal trebuie să prezinte indicii și probe concrete care să demonstreze neconcordanța dintre situația de fapt reținută și realitatea obiectivă, nefiind suficientă simpla negare a faptelor imputate.

În lipsa unor asemenea probe, instanța apreciază că nu există temeiuri de înlăturare a forței probante a procesului-verbal, iar prezumția de veridicitate a acestuia rămâne neafectată.

În lipsa unor temeiuri de nulitate absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța reține că acesta constituie un mijloc de probă admisibil în sensul

art. 425 din Codul contravențional, beneficiind de forță probantă până la proba contrară.

În acest context, instanța apreciază că probatoriul administrat în cauză confirmă situația de fapt reținută de agentul constatator, respectiv conducerea de către Gheorghe Gîsca a mijlocului de transport de model „*****ML”, fără îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute de pct. 104 din Regulamentul circulației rutiere, precum și pretinsa exploatare a vehiculului cu devieri de la normativele tehnice privind roțile și pneurile, prevăzute de pct. 122 subpct. (5) din același Regulament.

Astfel, instanța constată că susținerile contestatorului nu sunt susținute de probe obiective care să răstoarne constatările agentului constatator, acestea rămânând la nivel de simple afirmații declarative.

Totodată, conform ordinii prevăzute de Codul contravențional, instanța reține că are obligația de a examina cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, urmărind stabilirea atât a circumstanțelor care confirmă vinovăția persoanei, cât și a celor care o exclud, precum și a circumstanțelor atenuante sau agravante, după caz.

În speță, instanța relevă că materialele cauzei denotă și probează, în ansamblu, situația de fapt reținută de agentul constatator, respectiv conducerea de către Gheorghe Gîsca a mijlocului de transport de model „*****ML” în condițiile pretinsei neîndepliniri a cerințelor prevăzute de pct. 104 din Regulamentul circulației rutiere, precum și a normelor privind exploatarea vehiculelor stabilite la pct. 122 subpct. (5) din același Regulament.

În acest context, instanța apreciază că probele administrate sunt suficiente și coroborate pentru stabilirea situației de fapt, nefiind identificate circumstanțe de natură să înlăture răspunderea contravențională a făptuitorului.

Totodată, instanța reține că la materialele cauzei a fost anexată înregistrarea video realizată de către agentul constatator, care surprinde momentul opririi mijlocului de transport și verificarea acestuia în trafic, circumstanțe relevante pentru constatarea situației de fapt reținute în procesul-verbal cu privire la contravenție.

În acest sens, instanța apreciază că proba video administrată în cauză se coroborează cu constatările consemnate de agentul constatator în procesul-verbal, confirmând împrejurările esențiale ale faptei imputate lui Gheorghe Gîsca și susținând temeinicia învinuirii contravenționale formulate.

Vizualizând în cadrul ședinței de judecată secvența video anexată la materialele cauzei, instanța a constatat că aceasta redă în mod clar momentul stopării în trafic a mijlocului de transport condus de Gheorghe Gîsca de către colaboratorii de poliție, precum și verificarea exterioară a automobilului efectuată de agentul constatator.

Totodată, din conținutul înregistrării video se observă în mod vizibil că mijlocul de transport era echipat cu pneuri care, potrivit aspectului exterior și caracteristicilor constatate de agentul constatator, nu corespundeau sezonului de iarnă, fiind reținute circumstanțele invocate în procesul-verbal cu privire la contravenție privind încălcarea prevederilor pct. 122 subpct. (5) din Regulamentul circulației rutiere.

De asemenea, instanța reține că secvența video confirmă faptul că vehiculul verificat avea volanul amplasat pe partea dreaptă a axei longitudinale, circumstanță care corespunde celor consemnate de agentul constatator în procesul-verbal contestat și care a

stat la baza încadrării juridice a faptei în prevederile art. 228 alin. (3) din Codul contravențional.

Prin urmare, instanța apreciază că înregistrarea video examinată în ședință publică constituie un mijloc de probă pertinent și concludent, care confirmă situația de fapt reținută de agentul constatator și se coroborează cu celelalte materiale administrate în cauză.

În urma cercetării tuturor materialelor cauzei contravenționale, precum și a audierii contestatorului Gheorghe Gîsca și a agentului constatator Constantin Craiu, instanța nu a constatat existența unor circumstanțe de natură să atragă înlăturarea răspunderii contravenționale sau încetarea procesului contravențional pornit în privința contestatorului.

Totodată, având la bază probatoriul administrat în cauză, inclusiv procesul-verbal cu privire la contravenție, înregistrarea video anexată la materialele dosarului și explicațiile participanților la proces, instanța apreciază că vinovăția lui Gheorghe Gîsca în săvârșirea faptelor contravenționale imputate a fost demonstrată în mod suficient.

În același timp, instanța reține că, în cadrul examinării cauzei, nu au fost constatate circumstanțe agravante sau atenuante în sensul prevederilor Codului contravențional.

În consecință, instanța apreciază că susținerile contestatorului au rămas la nivelul unor afirmații declarative, nefiind susținute prin probe pertinente, concludente și verosimile, apte să răstoarne situația de fapt reținută de agentul constatator și confirmată prin materialele administrate în cauză.

Or, deși contestatorul a invocat pretinsa nelegalitate și netemeinicie a procesului-verbal cu privire la contravenție, acesta nu a administrat suficiente mijloace de probă care să demonstreze inexistența faptelor contravenționale reținute în sarcina sa sau să înlăture caracterul veridic al constatărilor efectuate de agentul constatator.

În acest context, instanța reține că procesul-verbal cu privire la contravenție, coroborat cu înregistrarea video anexată la materialele cauzei și cu celelalte probe administrate, confirmă existența faptelor contravenționale și vinovăția lui Gheorghe Gîsca în comiterea contravențiilor prevăzute de art. 224 alin. (1) și art. 228 alin. (3) din Codul contravențional.

Prin urmare, instanța apreciază că motivele invocate în contestație sunt neîntemeiate și nu pot constitui temei pentru anularea procesului-verbal contestat sau pentru încetarea procesului contravențional.

Din probele administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța apreciază că procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 977883 din 24.01.2026, prin care Gheorghe Gîsca a fost recunoscut vinovat de comiterea contravențiilor prevăzute de art. 224 alin. (1) și art. 228 alin. (3) din Codul contravențional, a fost întocmit cu respectarea cerințelor legale, fiind legal și întemeiat.

Totodată, instanța reține că și decizia de sancționare emisă de agentul constatator este una legală și justificată, întrucât vinovăția contestatorului rezultă din ansamblul probelor administrate în cauză, care se coroborează între ele și confirmă situația de fapt consemnată în procesul-verbal contestat.

În conformitate cu prevederile art. art. 448, 460-463 din Codul Contravențional,

instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge contestația înaintată de către contestatarul Gheorghe Gîsca împotriva procesului–verbal cu privire la contravenție şi a deciziei agentului constatator de aplicare a sancțiunii contravenționale, cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în mărime de 39 unităţi convenţionale, echivalentul sumei de 1950 lei (o mie nouă sute cincizeci) lei, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare seria MAI06 nr. 977883 din 24.01.2026, întocmit în baza art. 224 alin. (1) și art. 228 alin. (3) din Codul contravențional, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Sud (sediul Cahul) în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Cahul (sediul Central).

Președintele ședinței,
Judecătorul /semnătura/ **Cristina Daniliuc**

Copia corespunde cu originalul
Judecător Cristina Daniliuc